

Betreft berekeningsmethodiek voor het toetsen van op vermaakcentra in het publieke domein toe te laten aantal personen en voorwaarden voor een dergelijk vermaakcentrum.

Berekeningsmethodiek voor het toetsen van op vermaakcentra toe te laten aantal personen.

Doelstelling

Door middel van het vaststellen van de berekeningsmethodiek is er bij alle partijen duidelijkheid over de wijze waarop toetsing op het punt van het maximaal op een vermaakcentrum toe te laten personen door politie en brandweer plaatsvindt.

Criteria zijn dat het publiek snel en veilig het vermaakcentrum moet kunnen verlaten en dat de hulpdiensten op elk moment elke incidentlocatie moeten kunnen bereiken.

Maatgevende factoren

De methodiek kent 3 maatgevende factoren. Deze zijn:

1. De oppervlakte van het vermaakcentrum en de inrichting daarvan;
2. De beschikbare effectieve uitgangsbreedte van het vermaakcentrum;
3. De relatie met andere vermaakcentra in de directe omgeving.

Ad.1

Bij de berekening van het aantal mee te rekenen personen op het terrasgedeelte van een vermaakcentrum is het aantal zitplaatsen maatgevend. Bij de berekening van het aantal personen op een vrij gedeelte van het vermaakcentrum wordt uitgegaan van 2,4 personen per vierkante meter voor het aanschouwen van een evenement of 2 personen per vierkante meter voor het aanschouwen van een evenement waarbij het publiek wordt uitgenodigd te dansen.

Ad.2

Bij de berekening van de effectieve uitgangsbreedte gelden de volgende uitgangspunten:

1. 135 personen per strekkende meter bij een verspreidingshoek van minimaal 135 graden en onbelemmerde spreiding in de vrije ruimte (Is gebaseerd op de ondergrens van de bezettingsgraadklasse uit het bouwbesluit);
2. 108 personen per strekkende meter als in de vluchtweg een hoogteverschil overwonnen moet worden middels een trap en het publiek vervolgens bij een spreidingshoek van minimaal 135 graden kan verspreiden in de vrije ruimte (loopsnelheid trap is een factor 0,5 tot 0,8 lager dan de loopsnelheid in een gang. Gekozen is voor de factor 0,8 voor een trap met een maximale lengte van 3 strekkende meter);
3. 90 personen per strekkende meter in alle andere gevallen. Hieronder vallen ook de uitgangen die uitkomen op een publieksroute (Is gebaseerd

op de rekenwaarde van het Bouwbesluit. De rekenwaarde wordt toegepast indien sprake is van bijvoorbeeld het vluchten vanuit een ruimte op een langere gang. Er is dus geen sprake van vrije uitstroom, dus opeenhoping met als gevolg daarvan verdrukking is mogelijk). Hierbij is uitgegaan van een maximale publieksdichtheid op de route van 70%*.

4. Er dient ten minste in 2 verschillende richtingen te kunnen worden gevlucht.

Bij toetsing wordt aan de hand van hetgeen gesteld onder ad.1 het aantal toe te laten personen berekend. Daarna wordt aan de hand van hetgeen gesteld is onder ad. 2 berekend hoeveel personen op een vermaakcentrum kunnen worden toegelaten. Uiteindelijk bepaalt de laagste waarde het aantal toe te laten personen.

Ad. 3

Het gebied tussen vermaakcentra (buffergebied) dient de opslagcapaciteit te hebben van het totale aantal bezoekers van die vermaakcentra.

Overige relevante aspecten

Van bovenstaande berekeningsmethodiek kan worden afgeweken bij aanwezigheid van bijvoorbeeld een buffergebied, dat onderdeel uitmaakt van het vermaakcentrum. Daarnaast kan de noodzakelijke uitwisselcapaciteit tussen vermaakcentra onderling nog van invloed zijn.

* 100% Publieksdichtheid is gelijk aan 2,4 personen per vierkante meter, 70% is 1,7 personen per vierkante meter.

De genoemde aantallen personen (135, 108 en 90) zijn per minuut.

Voorwaarden inrichting vermaakcentra.

Ook hierbij zijn de uitgangspunten dat het publiek een vermaakcentrum snel en veilig moet kunnen verlaten en dat de hulpdiensten op elk moment een incidentlocatie moeten kunnen bereiken.

Teneinde verdrukking van en onveiligheidsgevoelens bij het publiek te voorkomen zijn een aantal aspecten van belang

1. Het aantal uitgangen van het vermaakcentrum
2. De aanduiding van de uitgangen
3. Het effectief gebruik van de uitgangen
4. De directe en actuele informatieverstrekking naar het publiek
5. De verlichting van het vermaakcentrum en de uitgangen
6. Aanvoer- en afvoerroutes voor hulpdiensten

Ad 1: Het aantal uitgangen dient tenminste twee te zijn. Bij de berekening van de ontruimingstijd (uitstroomtijd publiek) dient uitgegaan te worden van de blokkering van de uitgang met de grootste uitstroomcapaciteit. Dit betekent dat de uitstroomcapaciteit van de smalste uitgang(en) een criterium is bij het vaststellen van het aantal toe te laten bezoekers.

Ad 2: De uitgangen dienen duidelijk als zodanig te worden aangegeven. Publiek dat zich op het vermaakcentrum bevindt moet vanaf elke plaats in staat zijn een of meerdere aanduidingen van uitgangen te zien.

Ad3: Publiek moet in staat zijn om zich vanaf elke plaats veilig en snel naar een of meerdere uitgangen te begeven.

Ad 4: Het publiek op het vermaakcentrum moet op elk gewenst moment voorzien kunnen worden van informatie. Bijvoorbeeld kunnen aanwijzingen voor een geleide ontruiming gegeven worden en professioneel verstrekte informatie kan onrust en paniek voorkomen.

Het gebruik van de geluidsinstallatie van de podia op het vermaakcentrum is een reële optie.

Een back up installatie bij uitval van de stroomvoorziening is noodzakelijk.

Ad 5: Het vermaakcentrum en de uitgangen moeten verlicht kunnen worden. In verband met de uitval van de reguliere stroomvoorziening dient noodverlichting aanwezig te zijn.

Afhankelijk van de aard van het te verwachten publiek kan bepaald worden of calamiteitenverlichting noodzakelijk is.

Ad 6: De aan- en afvoerroutes van de hulpdiensten dienen gegarandeerd te zijn. Een minimale breedte van 4 m. is noodzakelijk.

Bepaald dient te worden binnen welke tijd het publiek een vermaakcentrum bij een calamiteitsituatie verlaten kan hebben. Een gelimiteerde tijd is van belang om verdrukking en paniek te voorkomen en om de hulpdiensten in staat te stellen de incidentlocatie te bereiken.

Een indicatie kan zijn: de opkomsttijd van de hulpdiensten.

Toelichting:

De genoemde aantallen personen (135, 108 en 90) zijn per minuut.

In het kader van de *****feesten is gerekend met 3 minuten. Dit lijkt een goed uitgangspunt. Het biedt aanwezige politiemensen en medische hulpverleners de mogelijkheid te starten met hun werkzaamheden en er is ruimte voor nakomende eenheden van de parate diensten. Daarnaast blijft een redelijke tijd gehandhaafd als bijvoorbeeld een deel van de uitgangen niet te gebruiken is (- 50% uitgang levert een ontruimingstijd op van 6 minuten).

Overigens is het belangrijk altijd kritisch naar het standaard gebruik van dit soort uitgangspunten te kijken. Een risico-inventarisatie is bij grote(re) evenementen altijd noodzakelijk. Dit vraagt afstemming en noodzaakt wellicht tot het stellen van zwaardere eisen aan de vluchtwegen.

Noodstroom

Smalle uitgangen en uitgangen die voor het publiek niet zo voor de hand liggen, maar die toch van groot belang zijn moeten worden aangegeven met

borden die opvallen. Ze vallen op als ze aangelicht zijn in schemer/donkere situaties. Een noodstroomvoorziening ligt voor de hand.

In het bebouwde gebied kunnen mensen zonder straatverlichting hun weg wel vinden. Anders ligt het bij evenementen in parken met grote bomen. De bomen ontnemen zicht op de weg die mensen moeten lopen. Het verlichten (noodstroom) van deze wegen is noodzakelijk. Als mensen de zaak kunnen overzien ligt het anders.

Informereren publiek

Ook bij uitval van de stroom moet het publiek benaderbaar zijn met gesproken woord. Gebruik kan worden gemaakt van megafoons. Bij grote evenementen op grotere locaties is het voor te stellen dat een deel van de geluidsinstallatie op noodstroom staat om het publiek dmv gesproken woord te informeren.

Routes en ontmoetingspunten parate diensten

Het is noodzakelijk dit voorafgaand aan een evenement in een coördinatieplan vast te stellen.